



Raad van de
Europese Unie

Brussel, 11 juli 2023
(OR. en)

11601/23

**Interinstitutioneel dossier:
2023/0262(NLE)**

**PECHE 291
FAO 29**

VOORSTEL

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	11 juli 2023
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2023) 437 final
Betreft:	Voorstel voor een BESLUIT VAN DE RAAD betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/869

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2023) 437 final.

Bijlage: COM(2023) 437 final



EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 11.7.2023
COM(2023) 437 final

2023/0262 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

**betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de
Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee, en tot intrekking van Besluit
(EU) 2019/869**

TOELICHTING

1. ONDERWERP VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel betreft een besluit tot vaststelling van het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in vergaderingen van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee voor de periode 2024-2028 in verband met de beoogde vaststelling van instandhoudings- en beheersmaatregelen.

2. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

2.1. Overeenkomst inzake de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee

De Overeenkomst inzake de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (“de GFCM-overeenkomst”) is erop gericht te zorgen voor de instandhouding en het duurzame gebruik, op biologisch, maatschappelijk, economisch en milieugebied, van de levende mariene rijkdommen, alsook voor de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur in het onder de overeenkomst vallende gebied. De GFCM-overeenkomst is in werking getreden in 1952. In 1963, 1976, 1997 en 2014 zijn wijzigingen van de GFCM-overeenkomst goedgekeurd.

De Europese Unie is partij bij de GFCM-overeenkomst, die zij bij Besluit 98/416/EG van de Raad¹ heeft goedgekeurd. Ook Bulgarije, Griekenland, Spanje, Frankrijk, Kroatië, Italië, Cyprus, Malta, Roemenië en Slovenië zijn overeenkomstsluitende partijen bij de GFCM-overeenkomst.

2.2. Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee

De Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) is het bij de GFCM-overeenkomst opgerichte lichaam dat moet zorgen voor de instandhouding en het duurzame gebruik, op biologisch, maatschappelijk, economisch en milieugebied, van de levende mariene rijkdommen, alsook voor de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur in de Middellandse Zee, de Zwarte Zee en de daarmee in verbinding staande wateren. De raad stelt instandhoudings- en beheersmaatregelen vast om de onder zijn verantwoordelijkheid vallende visbestanden te beheren.

Als lid van de GFCM is de EU gerechtigd te participeren in de besluitvorming en over de besluiten te stemmen. Er is een verklaring van bevoegdheid van de EU voor de GFCM-overeenkomst. De EU oefent het stemrecht uit van haar lidstaten die overeenkomstsluitende partij zijn: wanneer de EU stemt, stemmen de EU-lidstaten niet en vice versa. De besluiten van de GFCM worden genomen met een tweederdemeerderheid van de aanwezige GFCM-leden die aan de stemming hebben deelgenomen.

2.3. Besluiten van de GFCM

De GFCM heeft de bevoegdheid om instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de onder haar verantwoordelijkheid vallende visserijen vast te stellen, die bindend zijn voor de overeenkomstsluitende partijen.

Overeenkomstig artikel 13.3 van de GFCM-overeenkomst treden de maatregelen in werking 120 dagen na de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen ervan in kennis zijn gesteld door de GFCM. Overeenkomstsluitende partijen die binnen 120 dagen na de datum van kennisgeving bezwaar aantekenen tegen een door de GFCM vastgestelde maatregel, zijn niet door die maatregel gebonden. Wanneer meer dan een derde van de overeenkomstsluitende

¹ PB L 190 van 4.7.1998, blz. 34.

partijen bezwaar aantekent, zijn de andere overeenkomstsluitende partijen niet verplicht de betwiste maatregel uit te voeren.

3. NAMENS DE EU IN TE NEMEN STANDPUNT

Het standpunt dat namens de EU moet worden ingenomen in de jaarvergaderingen van regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's), wordt momenteel bepaald volgens een tweeledige aanpak. De leidende beginselen voor het standpunt van de EU worden voor meerdere jaren vastgelegd in een besluit van de Raad, waarna het standpunt vóór elke jaarlijkse vergadering wordt aangepast via non-papers van de diensten van de Commissie, die door de Raad moeten worden bekrachtigd.

Voor de GFCM is deze aanpak ten uitvoer gelegd bij Besluit (EU) 2019/869 van de Raad van 14 mei 2019, waarin het standpunt van de EU binnen de GFCM voor de periode 2019-2023 is vastgesteld. Het besluit bevat algemene beginselen, maar houdt ook zo veel mogelijk rekening met de specifieke kenmerken van de GFCM. Voorts is op verzoek van de lidstaten de standaardprocedure voor de jaarlijkse bepaling van het standpunt van de EU in het besluit opgenomen.

In Besluit (EU) 2019/869 van de Raad zijn de beginselen van het nieuwe gemeenschappelijk visserijbeleid, zoals vastgelegd in Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad², opgenomen, met inachtneming van de doelstellingen die zijn vermeld in de mededeling van de Commissie inzake de externe dimensie van het gemeenschappelijk visserijbeleid³. Voorts is in het besluit het standpunt van de EU in lijn gebracht met het Verdrag van Lissabon.

Besluit (EU) 2019/869 van de Raad voorziet in een toetsing en, waar passend, een herziening van het standpunt van de EU vóór de jaarlijkse vergadering van 2024. Dit voorstel strekt er dan ook toe het standpunt van de EU binnen de GFCM voor de periode 2024-2028 uiteen te zetten, en vervangt Besluit (EU) 2019/869 van de Raad.

Dit voorstel houdt, met betrekking tot visserij, rekening met de Europese Green Deal, met name met de biodiversiteits-⁴, de klimaatadaptatie-⁵ en de “van boer tot bord”-strategie⁶. Er wordt ook rekening gehouden met de strategie inzake kunststoffen⁷ en het actieplan om de

² Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

³ COM(2011) 424 van 13.7.2011.

⁴ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's “EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 — de natuur terug in ons leven brengen” (COM(2020) 380).

⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's “Een klimaatveerkrachtig Europa tot stand brengen — de nieuwe EU-strategie voor aanpassing aan de klimaatverandering” (COM(2021) 82 final).

⁶ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's “Een “van boer tot bord”-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem” (COM(2020) 381).

⁷ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's “Een Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie” (COM(2018) 28 final).

verontreiniging tot nul terug te dringen⁸. Voorts wordt rekening gehouden met de gezamenlijke mededeling over internationale oceaangovernance⁹.

De huidige herziening houdt eveneens rekening met de verbintenissen die de EU op internationaal niveau is aangegaan met betrekking tot de Middellandse Zee en de Zwarte Zee in de ministeriële verklaring van Malta MedFish4Ever¹⁰, de ministeriële verklaring van Sofia¹¹ en de GFCM-strategie voor 2030 voor duurzame visserij en aquacultuur in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee¹².

4. RECHTSGRONDSLAG

4.1. Procedurele rechtsgrondslag

4.1.1. Beginselen

Artikel 218, lid 9, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voorziet in de vaststelling van besluiten tot bepaling van “de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt, met uitzondering van handelingen tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst”.

“Handelingen met rechtsgevolgen” omvatten handelingen die rechtsgevolgen hebben uit hoofde van de op het betrokken lichaam toepasselijke volkenrechtelijke bepalingen, en instrumenten die volkenrechtelijk niet bindend zijn, maar die “beslissende invloed [kunnen hebben] op de inhoud van de regelgeving die de wetgever van de Unie vaststelt”¹³.

4.1.2. Toepassing op het onderhavige geval

De GFCM is een lichaam dat is opgericht krachtens een overeenkomst, namelijk de GFCM-overeenkomst.

De door de GFCM vast te stellen handelingen zijn handelingen met rechtsgevolgen. De beoogde handelingen zijn overeenkomstig artikel 13 van de GFCM-overeenkomst bindend uit hoofde van het internationaal recht en kunnen beslissende invloed hebben op de inhoud van de EU-regelgeving, waaronder:

Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen¹⁴;

⁸ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's “Route naar een gezonde planeet voor iedereen — EU-actieplan: Verontreiniging van lucht, water en bodem naar nul” (COM(2021) 400 final).

⁹ Gezamenlijke mededeling aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's “De koers bepalen voor een duurzame blauwe planeet” (JOIN(2022) 28 final).

¹⁰ Ministeriële verklaring van Malta MedFish4Ever. Ministeriële conferentie inzake de duurzaamheid van de visserij in de Middellandse Zee (Malta, 30 maart 2017).

¹¹ Ministeriële verklaring van Sofia, conferentie op hoog niveau over visserij en aquacultuur in de Zwarte Zee (Sofia, 7 juni 2018).

¹² FAO. 2021. GFCM 2030 Strategy for sustainable fisheries and aquaculture in the Mediterranean and the Black Sea [GFCM-strategie voor 2030 voor duurzame visserij en aquacultuur in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee]. Rome. <https://doi.org/10.4060/cb7562en>

¹³ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punten 61-64.

¹⁴ PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1.

Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen¹⁵; en

Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloten¹⁶.

De beoogde handelingen strekken niet tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de GFCM-overeenkomst.

De procedurele rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 218, lid 9, VWEU.

4.2. Materiële rechtsgrondslag

4.2.1. Beginselen

De materiële rechtsgrondslag voor een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU vast te stellen besluit wordt in de eerste plaats bepaald door de doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling ten aanzien waarvan namens de EU een standpunt wordt ingenomen. Wanneer die handeling een tweeledige doelstelling heeft of bestaat uit twee componenten, waarvan er een kan worden gezien als hoofddoelstelling of hoofdcomponent, terwijl de andere doelstelling of de andere component slechts ondergeschikt is, moet het overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU te nemen besluit op één materiële rechtsgrondslag worden gebaseerd, namelijk die welke vereist is voor de hoofddoelstelling of de hoofdcomponent dan wel de belangrijkste doelstelling of component.

4.2.2. Toepassing op het onderhavige geval

De doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling hebben in de eerste plaats betrekking op de visserij. De rechtsgrondslag voor de beginselen die in dit standpunt moeten worden weerspiegeld, is Verordening (EU) nr. 1380/2013.

De materiële rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 43, lid 2, VWEU. Het besluit vervangt Besluit (EU) 2019/869 van de Raad, dat de periode 2019-2023 bestrijkt.

4.3. Conclusie

De rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is artikel 43, lid 2, VWEU, in samenhang met artikel 218, lid 9, VWEU.

¹⁵ PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1.

¹⁶ PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee, en tot intrekking van Besluit (EU) 2019/869

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 2, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Besluit 98/416/EG¹ van de Raad heeft de Unie de Overeenkomst inzake de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (“GFCM-overeenkomst”) gesloten. Ook Bulgarije, Cyprus, Frankrijk, Griekenland, Italië, Kroatië, Malta, Roemenië, Slovenië en Spanje zijn overeenkomstsluitende partij bij de GFCM-overeenkomst.
- (2) De Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (“GFCM”) stelt maatregelen vast met het oog op de instandhouding op de lange termijn en het duurzame gebruik van de visbestanden en op de duurzame ontwikkeling van de aquacultuur in het GFCM-overeenkomstgebied. Dergelijke maatregelen kunnen voor de Unie bindend worden.
- (3) Volgens Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad² moet de Unie er borg voor staan dat de activiteiten in het kader van de visserij en de aquacultuur uit ecologisch oogpunt duurzaam op lange termijn zijn en worden beheerd op een manier die strookt met de doelstellingen voordelen te realiseren op economisch en sociaal gebied en op het gebied van werkgelegenheid, alsmede bij te dragen tot de beschikbaarheid van voedselvoorraden. Die verordening bepaalt eveneens dat de Unie bij het visserijbeheer de voorzorgsbenadering moet toepassen en ernaar moet streven dat de levende mariene biologische rijkdommen zo worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten boven een niveau worden gebracht en behouden dat de maximale duurzame opbrengst kan opleveren. Voorts is in die verordening bepaald dat de Unie beheers- en instandhoudingsmaatregelen moet nemen die gebaseerd zijn op het beste beschikbare wetenschappelijke advies, de ontwikkeling van wetenschappelijke kennis en wetenschappelijk advies moet ondersteunen, teruggooi geleidelijk moet uitbannen en vangstmethoden moet bevorderen die

¹ Besluit van de Raad van 16 juni 1998 betreffende de toetreding van de Europese Gemeenschap tot de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (PB L 190 van 4.7.1998, blz. 34).

² Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

bijdragen tot selectievere visserij, tot het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van ongewenste vangsten en tot visserij met een lage impact op het mariene ecosysteem en de visbestanden. Daarnaast is in Verordening (EU) nr. 1380/2013 specifiek bepaald dat de Unie die doelstellingen en beginselen moet toepassen in het kader van haar externe visserijbetrekkingen.

- (4) In overeenstemming met de biodiversiteits³, de klimaatadaptatie⁴ en de “van boer tot bord”-strategie⁵ is het van essentieel belang om de natuur te beschermen en de achteruitgang van ecosystemen te keren. De beschikbaarheid van goederen en diensten die gezonde mariene ecosystemen leveren aan vissers, kustgemeenschappen en de mensheid in het algemeen mogen niet in gevaar komen door risico’s die voortvloeien uit klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit.
- (5) In de strategie inzake kunststoffen⁶ wordt verwezen naar specifieke maatregelen om kunststoffen en mariene verontreiniging te verminderen en het verlies of het achterlaten van vuil op zee tegen te gaan. Voorts is het actieplan om de verontreiniging tot nul terug te dringen⁷ erop gericht de hoeveelheid zwerfplastic in zee met 50 % te verminderen en de hoeveelheid microplastics die in het milieu terechtkomt met 30 %.
- (6) Overeenkomstig de gezamenlijke mededeling over internationale oceaangovernance⁸ zijn de bescherming en instandhouding van de mariene biodiversiteit belangrijke prioriteiten in het kader van het externe optreden van de EU. De EU is wereldwijd de belangrijkste speler in regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB’s) en visserijorganen. In dit kader bevordert de EU de duurzaamheid van visbestanden en ijvert zij voor een transparante besluitvorming op basis van gedegen wetenschappelijk advies, een intensivering van het wetenschappelijk onderzoek en een betere naleving van de regels.
- (7) Overeenkomstig de conclusies van de ministeriële conferentie inzake de duurzaamheid van de visserij in de Middellandse Zee, die op 30 maart 2017 de ministeriële verklaring van Malta MedFish4Ever heeft goedgekeurd, en de conclusies van de conferentie op hoog niveau over visserij en aquacultuur in de Zwarte Zee, die op 7 juni 2018 de ministeriële verklaring van Sofia heeft goedgekeurd, spelen de volgende elementen een centrale rol in het optreden van de Unie in de GFCM: de bevordering van maatregelen ter ondersteuning en verbetering van

³ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s “EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 — de natuur terug in ons leven brengen” (COM(2020) 380).

⁴ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s “Een klimaatveerkrachtig Europa tot stand brengen — de nieuwe EU-strategie voor aanpassing aan de klimaatverandering” (COM(2021) 82 final).

⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s “Een “van boer tot bord”-strategie voor een eerlijk, gezond en milieuvriendelijk voedselsysteem” (COM(2020) 381).

⁶ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s “Een Europese strategie voor kunststoffen in een circulaire economie” (COM(2018) 28 final).

⁷ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s “Route naar een gezonde planeet voor iedereen — EU-actieplan: Verontreiniging van lucht, water en bodem naar nul” (COM(2021) 400 final).

⁸ Gezamenlijke mededeling aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio’s “De koers bepalen voor een duurzame blauwe planeet” (JOIN(2022) 28 final).

gegevensverzameling en wetenschappelijke evaluatie, een ecosysteemgerichte benadering van het visserijbeheer, een cultuur van naleving om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te beëindigen, een duurzame kleinschalige visserij en aquacultuur, en meer solidariteit en samenwerking.

- (8) In de GFCM-strategie voor 2030 voor duurzame visserij en aquacultuur in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee⁹ van 2021 worden de verbintenissen en prioriteiten van eerdere ministeriële verklaringen geïntegreerd en verder ontwikkeld, waarbij ook de nadruk wordt gelegd op acties om beter het hoofd te kunnen bieden aan de toegenomen uitdagingen, zoals klimaatverandering, niet-inheemse soorten, alle vormen van verontreiniging en de noodzaak om teruggooi en incidentele vangsten van kwetsbare soorten te verminderen en te matigen.
- (9) Het is passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie moet worden ingenomen in de vergaderingen van de GFCM voor de periode 2024-2028, aangezien de instandhoudings- en beheersmaatregelen van de GFCM bindend kunnen zijn voor de Unie en een beslissende invloed kunnen uitoefenen op de inhoud van het recht van de Unie, te weten Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰, Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad¹¹ en Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad¹².
- (10) Het standpunt dat namens de Unie in de vergaderingen van de GFCM moet worden ingenomen, is momenteel vastgesteld bij Besluit (EU) 2019/869 van de Raad¹³. Het is passend dat besluit in te trekken en een nieuw besluit voor de periode 2024-2028 vast te stellen.
- (11) In het licht van de steeds veranderende aard van de visbestanden in het GFCM-overeenkomstgebied en de daaruit volgende noodzaak voor de Unie om in haar standpunt rekening te houden met nieuwe ontwikkelingen, waaronder nieuwe wetenschappelijke en andere relevante informatie die voor of tijdens de vergaderingen van de GFCM wordt gepresenteerd, moeten procedures worden vastgesteld voor de jaarlijkse nadere bepaling van het standpunt van de Unie voor de periode 2024-2028.

⁹ GFCM-strategie voor 2030, Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee – GFCM, Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties |Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) |Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (fao.org)

¹⁰ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloeden, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

¹¹ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

¹² Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

¹³ Besluit (EU) 2019/869 van de Raad van 14 mei 2019 betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen in de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) en tot intrekking van het besluit van 19 mei 2014 betreffende het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in de GFCM (PB L 140 van 28.5.2019, blz. 84).

Die standpunten moeten in overeenstemming zijn met het beginsel van loyale samenwerking tussen de instellingen van de Unie, zoals dat is neergelegd in artikel 13, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen in vergaderingen van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM), is opgenomen in bijlage I bij dit besluit.

Artikel 2

De jaarlijkse nadere bepaling van het standpunt dat de Unie tijdens de vergaderingen van de GFCM moet innemen, verloopt overeenkomstig bijlage II.

Artikel 3

Uiterlijk tegen de jaarlijkse vergadering van de GFCM in 2029 wordt het in bijlage I uiteengezette standpunt van de Unie door de Raad getoetst en, zo nodig, op voorstel van de Commissie door de Raad herzien.

Artikel 4

Besluit (EU) 2019/869 wordt ingetrokken.

Artikel 5

Dit besluit is gericht tot de Commissie.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter